

udtrykkelig —, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller paa ingen Maade sympatisere med disse Tumulter og Optøjer, og at det tværtimod var dem i høj Grad imod, at disse fandt Sted, ligesom det selvfølgelig ogsaa var dem i høj Grad imod, at de strikende øvede Vold mod de Arbejdere, som havde optaget Arbejdet. Jeg tvivler selvfølgelig ingenlunde om, at det forholder sig saaledes, som det ærede Medlem siger, men jeg maa dog have Lov til at udtale min Beklagelse over, at det ærede Medlem og hans Partifæller saa have saa ringe Indflydelse paa deres Presse, som det har vist sig i dette Tilfælde, thi deres Presse derovre har pådjet og hidset til Optøjer og Spektakler trods nogen. Man læste i de Dage i Avisen derovre Befendtgørelser om, hvor de Folk boede, som under Striken havde taget Arbejde ved Havnen eller Havnepakhuset, med udtrykkelig Angivelse af Gade og Nummer, og af, hvor mange paa det ene Sted, hvor mange paa det andet Sted; det var i de Dage, da den saakaldte „Hjemfølgning“ fra Arbejdspladsen ved Havnen til Bopælene fandt Sted. Man har endnu i de sidste Dage kunnet læse en Befendtgørelse eller Notits i Bladet om, at der boede den og den, der boede saa og saa mange af dem, der havde optaget Arbejdet. Man har endogsaa kunnet læse i Bladet en Befendtgørelse om, at en Kone søu ernærede sig ved Vadsf, ogsaa vadsfede for Folk, som under Striken havde taget Arbejde ved Havnen. . . .

Formanden (Sofus Høgshro): Saadanne Anter over Udtalelser i Blade bør ikke ske her i Salen, men paa andre Steder.

Reis: Jeg skal selvfølgelig efter den højtærede Formands Paalæg ikke komme videre ind herpaa. Jeg maa blot have Lov til at udtale min Beklagelse af, at de ærede Medlemmer ikke have forstaaet at saa deres Presse til at virke i samme Aand og Retning som de dog selv ønske det. — Det ærede Medlem talte dernæst om den Henvendelse, som i sin Tid skete fra Højres Arbejder- og Vælgerforening til Kjøbenhavns Politii om Indførelse af en noget forandret Fremgangsmaade ved Kjøbenhavns Politii. Det forekommer mig, at Højres Arbejder- og Vælgerforening har al Ære af dette Stridt, som vi ser, at man der ingenlunde er Tilhænger af urigtig Fremførd fra Autoriteternes Side, men at Højre, naar det virkelig tror, at en saadan urigtig Fremførd finder Sted, trods noget andet Parti, vil være med til at paa-

tale det og ønske en Forandring hidført i disse Forhold. Det har Højre, mig bekendt, altid været villigt til, og jeg haaber ogsaa, at det altid vil være villigt til at deltage i Skridt i saa Henseende. — Det ærede Medlem opstafte sluttelig det Spørgsmaal: Hvem vil Loven ramme, og han mente da — med en Gentagelse — at den kun vilde ramme Arbejderne, men ikke de mere fornemme eller højstaaende Voldsmænd. Jeg har allerede gjort en bestemt Indsigelse i saa Henseende og skal nu gentage den. Loven er bestemt til at ramme alle, der, rettelig forstaaet, falde ind under dens Omraade, altsaa alle, som foretage sig Handlinger, der ere betegnede i Loven som strafbare Overtrædelser, og vore Domstole ville virkelig med samme Bestemthed og Strikshed — maaste endog større — anvende Lovens Bestemmelser over for højere staaende Medborgere som over for lavere staaende, netop fordi Domstolene med Føje ville gøre gældende, at de første maatte burde have en større Opfordring til at afholde sig fra saa og brutale Handlinger. At Loven tillige vil ramme de Arbejdere, der over for deres Kammerater gøre sig skyldige i den Slags Voldsgeringer, er jo klart, men det tror jeg ogsaa er baade naturligt og retfærdigt. Jeg tror i Virkeligheden, at den Arbejder, som ønsker uforstyrret at fortsætte sit Arbejde og at ernære sin Familie ved sine Hænders Gerning, skal være sikret mod at blive slaet fordærvet af Arbejds-kammerater i Jaget, fordi han ikke vil følge deres Ordre om at standse med sit Arbejde paa Tider, hvor det fra en eller anden Organisation eller Forenings Side bliver ham paalagt. — Der er i Virkeligheden ikke her Tale om at indføre Bryggestraf — hvilket jeg, som jeg før sagde, til Dels beklager — der er kun Tale om at indføre den som disciplinær Straf for dem, som i Forvejen ved Dom-ere idømte Tvangsarbejde og derefter ere ikendte Cellestraf. Der har man nemlig — og efter min Mening med fuld Føje — fundet, at det er ganske nødvendigt — ligesom det ogsaa er i Overensstemmelse med det nu bestaaende Arrestreglement, altsaa med de nu bestaaende Regler for, hvad der gælder med Hensyn til Voldsmænd, der ere Genstand for almindelig Fængselsstraf, — at man som et yderste og sidste Tvangsmiddel kan anvende forporlig Straf, naar de øvrige mildere Straffe have vist sig ikke at kunne forslaa. Dette finder jeg ganske naturligt og forklarligt. — Efter disse Bemærkninger vil det ses, at jeg med megen Anerkendelse har modtaget det foreliggende Forslags Forelæggelse. Jeg tror det er et godt, naturligt og retfærdigt Forslag, og haaber, at det maa